

[NIEUTRATNY ai

e *prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.*

sg f A nieustratną. ◇ pl N m pers nieustratni.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. Niedaremny, nieustracony:

Wyrażenie: »utrata nieustratna«: Vtracáá [św. Magdalena] ná márności/ y ná ciáło swoie drogie oleyki: teraz tę vtrátę nieustrátną/ ná Chrystufowe nogi obraca. *SkarKaz* 538b (*Linde*).

2. Nierozrzutny, niemarnotrawny: Turcy około kwiatkow bárzo się bawią/ y nie żałują/ lądá zá kwiatek dáć kilká ásprov choć nie vtrátni ją. *BusLic* 10v.

Cf **UTRATNY**

AKtt